

Η Φάτνη είναι το έσχατο οχυρό της ανθρώπινης ελπίδας για «ουρανό», δηλαδή για μια ριζική χειραφέτηση με όρους καθολικής υπέρβασης της αναγκαιότητας. Η Φάτνη είναι η απόλυτη σημειολογία της αγαπητικής εκθρόνωσης προς τον κόσμο του χρήματος και των διακρίσεων, της μοναξιάς και της εκμετάλλευσης, της αποξένωσης και του κατακερματισμού

ηγεμών ούτε ως «αλληλέγγυος» στους κατατρεγμένους, αλλά ως κατατρεγμένος ο ίδιος. Απεκδύεται κάθε ιδιότητα, και γεννιέται κανονικά ως γυμνή ύπαρξη σε έναν κόσμο εξουσιαστικών διακρίσεων και εκμεταλλευτικών σχέσεων. Είναι, πα να πει, άμεσο υποκείμενο μιας τυραννικής σχέσης και καθόλου μεθύτερη πολιτική συνείδηση. Άρα, αυτό που «προτείνεται» είναι να αντιδράσει το θύμα, να γίνει Μεσσίας της ίδιας του της ύπαρξης.

Και η Φάτνη δεν είναι μια «κατάληψη» κατόπιν «χειραφετητικής πρωτοβουλίας». Είναι ακραίο σύμβολο της αποκληροσύνης, αφού υποδεικνύεται ως κατάλυμα στη μέση του πουθενά. Τίποτα το τυπικά «εξεγερτικό» δεν αναγνωρίζεται σε αυτή την απλή καθημερινή τραγωδία. Το θαύμα συντελείται σε οικτρές συνθήκες κοινωνικού αίσχους. Η φάτνη είναι η αφετηρία μιας συνείδησης πλατιάς που παράγει εστίες άρνησης σε κάθε επιμέρους.

Το Αστέρι εναρμονίζει το μυστήριο του κόσμου στον του των «πτωχών τω πνεύματι» με την φλογερή προσδοκία μιας σωτηρίας. Είναι η καλλιτεχνική μεταφυσική που δεκάδες αιώνες δίνει στην ποίηση την αξιακή πρωτοπορία μιας αισιόδοξης ιχνηλασίας πέραν των «θετικών βεβαιότητων» της κάθε επίκαιρης και θνησιγενούς «ανάλυσης». Το Αστέρι είναι η σημειολογία μιας βαθιάς ελπίδας ότι «τα όνειρα θα λάβουν εκδίκηση», ότι στο πλευρό του δυστυχημένου είναι όλη η «συνωμοσία δικαιοσύνης» που συνέχει την αρμονία των πραγμάτων.

Οι Μάγοι, αντικατοπτρίζουν το προφητικό δέος μιας «εξωτερικής διανόησης» που, απαλλαγμένη από καθεστωτικές υποχρεώσεις, διαπιστώνει την «ώρα μηδέν» μιας διαχρονικής κρίσης, την οριακή καμπή στην ανάπτυξη ενός εξελισσόμενου πόθου-εγχειρήματος για το τέλος του κακού. Οι πλανόδιοι της πίστης, ενσαρκώνουν την «ηθική του δώρου» (μέσα στον κόσμο της αρπαγής και της ιδιοτέλειας) και εκφράζουν τον στοχασμό που δεν αποστάτησε στη χλιδατή καριέρα του Ηγεμόνα.

Οι Ποιμένες, αγαθές μορφές μιας πνιγνής βιοπάλης, χρωματίζουν τη Μεγάλη Έναρξη με το γλυκόπικρο μειδίαμα μιας αποφασισμένης καλοσύνης χωρίς πολιτικό πρόσημο. Είναι, με άλλη γλώσσα, μια καθαρή αλληλεγγύη, μια αναφορική συνείδηση ταξικής αμοιβαιότητας. Είναι η ταξική παράμετρος, δίπλα στην παράμετρο-διανόηση των Μάγων.

Μια Φάτνη πλήρες οικοσύστημα, με την απόλυτη ενότητα ζωής να ορίζει το Μυστήριο-Γεγονός ως έσχατη και ολοστρόγγυλη αρμονία. Άρα, και το Ερχόμενο δε μπορεί παρά να εκπληρώνει αυτή ακριβώς την αρμονία.

Πώς μπορεί να αντέξει ένα σύγχρονο, τεχνολογικό/επιστημονικό-κεντρικό, σύστημα Κυριαρχίας απέναντι σε αυτό τον θετικότατο και εμπειριοκεντρικό «μυστικισμό»; Εδώ καλείσαι να βρεις τον έσχατο απελευθερωτικό συμβολισμό, δηλαδή να συζεύξεις τη μεταφυσική με την ιστορική αναγκαιότητα. Όλη η προσπάθεια «επαναφήγησης» των Χριστουγέννων, πέραν του ότι απηχεί τον εύλογο αθεισμό του πολιτισμού του εμπορεύματος, είναι μια στρατηγική οικειοποίησης, από τη σύγχρονη εξουσία, των

πόθων του απλού ανθρώπου να νιώσει δική του και διδακτική του μια πλούσια απλή ιστορία αγάπης και δικαιοσύνης. Ο σύγχρονος (μετ)άνθρωπος «πρέπει» να συγκινείται από άδεια εκτυφλωτικά σχήματα και μοντέλα χωρίς ανθρώπινο περιεχόμενο και δράση. Όλα «πρέπει» να είναι η ευφροσύνη ενός ιδιότυπου σινεφίλ.

«Πρέπει» τα Χριστούγεννα να αποφορτιστούν από κάθε αίσθηση μιας διαφορετικής δυνατότητας (δηλαδή ότι η ζωή είναι «μαγική» και όχι μια «μοίρα» που απλώς σαπίζει στα τελεσίδικα σύνορα του εωσφορικού βασιλείου των Πλουσίων και των Υπηρετών τους), και να ενταχθούν στο πρόγραμμα «ζήσε με εμπορευματική χαρά» την αφασία της «δημοκρατικής ψευδαίσθησης του ειρητισμού».

Όμως η Γέννηση βρίσκει την κοινωνική οντολογία της στις «προϋποθέσεις Παραδείσου» που διαβάζουμε στο Κατά Λουκάν (6, 23 - 26) :

- *Ουαί υμίν τοις πλουσίοις, ότι απέχετε την παράκλησιν υμών.* Εκτός Παραδείσου οι σφετεριστές του κοινωνικού πλούτου, οι «πλούσιοι» της συστηματοποιημένης κοινωνικής ληστείας, οι «φραγκάτοι» της στυγνής κερδοσκοπικής απονίας.

- *Ουαί υμίν, οι εμπεπλησμένοι νυν, ότι πεινάσετε.* Απόβλητοι και καταδικασμένοι στην «αιώνια κόλαση» και οι χορτάτοι, όλα τα ανθρωποειδή στρώματα των βολεμένων που απλώς καλοτρώνε εις βάρος του «αόρατου» κόσμου της μόνιμης στέρησης και της αφαιρέσης του στοιχειώδους «προνομίου» να απολαύσεις δίκαια και με πληρότητα την επίγεια ζωή.

- *Ουαί οι γελώντες νυν, ότι πενθήσετε και κλαύσετε.* Τη βία της περιφρονημένης ηθικής θα νιώσουν οι «γελώντες», δηλαδή οι κήρυκες της «διαρκούς αμεριμνησίας» που εννοούν τη ζωή ως «μια και ανεπανάληπτη πίστα διασκέδασης με κινητήρα την επιθυμιακότητα», οι παρτάκηδες αυτοψυχάγωγοι της εγωιστικής ευφορίας.

Η πλαστογραφία των Χριστουγέννων, εξελίσσεται σε «εγγύηση» μιας συνειδησιακής αναδόμησης του «πλήθους», μιας Θεαματικής ειρηνιστικοποίησής του, όπου τα πάντα είναι «ουδέτερη» γιορτή ενός ακαθόριστου «γεγονότος». Η όντως Αριστερά της ανατροπής, καλείται να αναδείξει τη διαχρονία μιας πίστης, όπου το υπερβατικό, η παράδοση και τα φίλτρα της εμπειρίας, συντηρούν το «κλίμα» της ριζοσπαστικής ελπίδας.

Άκου τώρα, ένας «παρίας» τυλιγμένος με πρόχειρα πανιά κι αυτά από ζητιανιά, να είναι ο αγωγός της Χαρμόσυνης Είδησης ότι «δεν στα είπανε καλά, Κεμάλ... Υπάρχει ελπίδα και βρίσκεται στα ριζικά και αιώνια της ανθρώπινης συμπόνιας. Από αυτή τη συνείδηση και πέρα, αρχίζει η Πολιτική της ριζικής αντίστασης».

Ω, σύγχρονη Αριστερά, ή με τους καλοπληρωμένους γκουρού της «αμφισβήτησης των αφηγήσεων», ή με το πάθος για θαύματα που ορίζει την ψυχολογία των απόκληρων - ή με τους «επάνω» ή με τους «κάτω»...

* Ο Νίκος Σταθόπουλος είναι φιλόλογος
(*) Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα του Δρόμου στις 28/12/2019

ΑΘΗΝΑ

**Κυριακή 19/1/2020, Αθήνα,
Κτίριο 11δ, ώρα 17:30**

**► Εκδήλωση: «Κι όμως γυρίζει:
Μια 25ετία κινημάτων που διαψεύδουν
το "τέλος της Ιστορίας"»**

Κτίριο 11δ, Ρεθύμνου 11 και Ιουλιανού, Πεδίο του Άρεως

Εισηγητής: **Ερρίκος Φινάλης**

Ξεκινάνε οι συναντήσεις του κύκλου συζητήσεων «Κι όμως γυρίζει: Μια 25ετία κινημάτων που διαψεύδουν το "τέλος της Ιστορίας"». Μια θεματική που θέλει να μιλήσει και να συζητήσει για τα κινήματα που ξέσπασαν παγκοσμίως την τελευταία 25ετία. Θα γίνουν συνολικά τρεις συναντήσεις σε τρεις συνεχόμενες Κυριακές, 19/1/2020, 26/1/2020, 2/2/2020.

Οι συναντήσεις θα μεταδοθούν και μέσω **livestreaming**

Αναζητήστε τα βίντεο του Δρόμου

Στην ιστοσελίδα μας (www.edromos.gr) μπορείτε να βρείτε τα βίντεο των εκδηλώσεων και συζητήσεων που διοργανώνει το τελευταίο διάστημα ο **Δρόμος**.

Επίσης τα βίντεο μπορείτε να τα βρείτε και στο κανάλι του **Δρόμου** στο youtube. Πληκτρολογήστε στην αναζήτηση του youtube: «**Εφημερίδα Δρόμος**» και θα το βρείτε με ευκολία.